Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36942
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

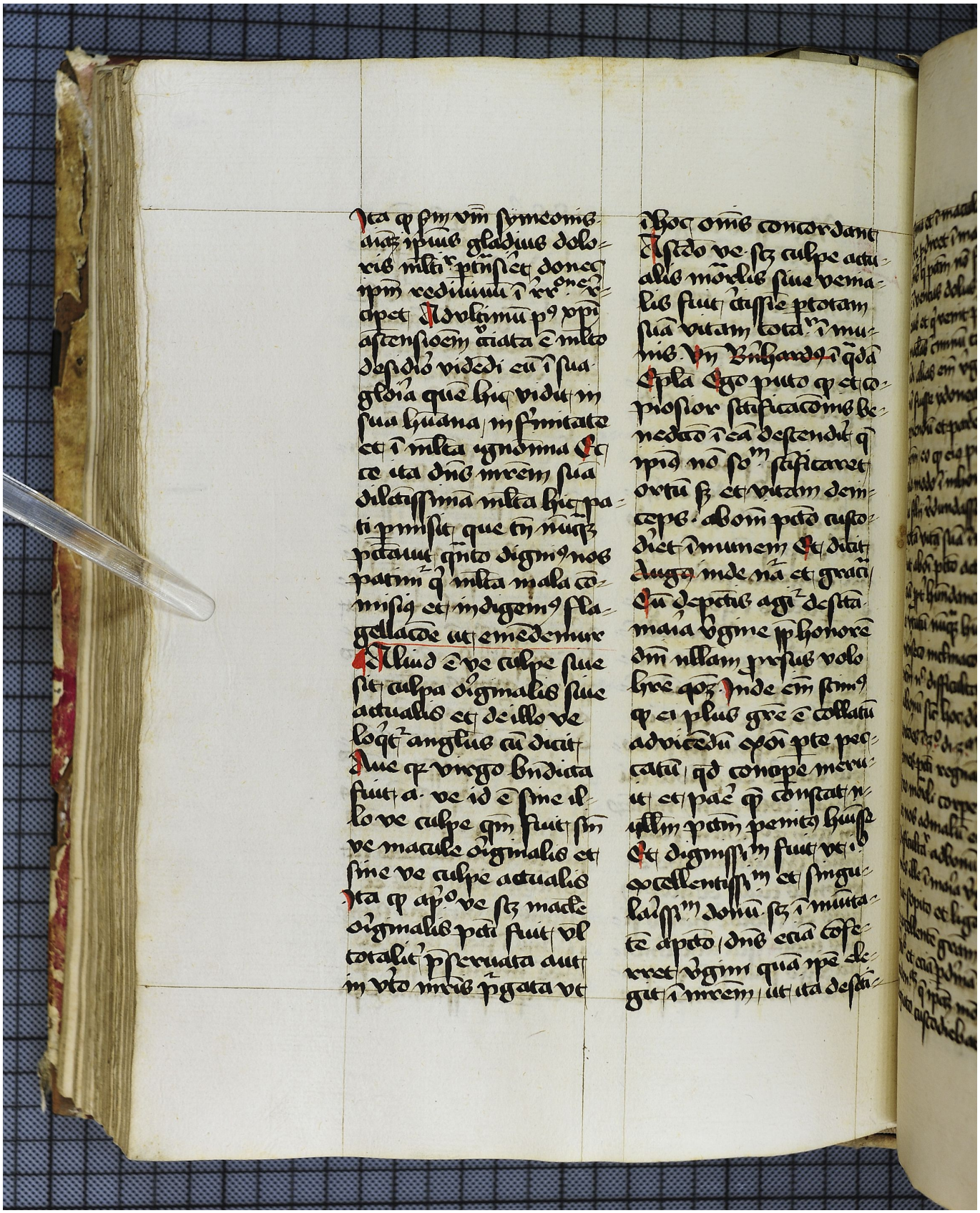

Ita q̃ fm vm symeonis
anꝫ ipius gladius dolo
ris multi⁹ ptrs̃ et donec
ipm reduximus i ere⁹ re
cepet. Adultimu p⁹ ppi
astensioem ariata e mlto
desiderio videdi eu i sua
gloria que hic vidu in
sua humana in s̃ mitate
et i multa ignomia et
te ita dnꝰ mrem sua
dilectissima multa hic pa
ti pmisit que tm nuꝫ
petauit quto digni⁹ nos
patrm q̃ multa mala co
misig et indigeni⁹ fla
gellacoe ut emedemur
Illud e ve culpe sue
sit culpa oigmalis sue
actualis et de illo ve
loqt anglus cu dicit
Aue q̃ vnego bndicta
fuit a ve id e sine il
lo ve culpe qm fuit sm
ve macule oigmalis et
sine ve culpe actualis
Ita q̃ ap⁹ ve sꝫ macle
oigmalis peti fuit vel
totaliter pseruata aut
in vto mris pgata vt
hoc omis concordant
Istedo ve sꝫ culpe actu
alis mortalis sive vema
lis fuit et sic ptotam
sua vitam tota in mu
nis. Vn Richardus i qda
pla ego puto q̃ et ro
prior sanctificatoms be
nedcto i ea descendit q̃
prid no solm sanctificaret
ortu sꝫ et vitam dem
ceps. abom peto custo
dit i munem et dicit
dugo mde na et grati
cu de petus agit de sta
maria vgine ipsi honore
dm nullam pressus volo
hic qꝫ. Inde cm stmꝰ
q̃ ei plus gre e collatu
ad vitandu omoi pte pec
catu qd conope meru
it et pace q̃ constat n
ullm petm permisi huius
et digni sim fuit vt i
excellentissim et singu
larissim domu sꝫ i mutua
te apto dns eam cofe
ret vgim quia ne de
get i mrem ut ita desti